

Efter at Udkastet havde været forelagt de interesserede Ressortministerier samt gjort til Genstand for Drøftelser dels i det udenrigspolitiske Nævn, dels med danske Erhvervskredse, meddelte Udenrigsministeriet i Midten af November Maaned f. A. den norske Regering, at det paagældende Udkast maatte anses for et udmærket Udtryk for de Ønsker, man ogsaa fra dansk Side nærer med Hensyn til Samarbejde angaaende Spørgsmaal vedrørende den økonomiske Politik, og at man i det store og hele kunde godkende Udkastet; man fremsatte samtidig visse Ændringsforslag, der dog ikke var af principiel Natur.

Man fremhævede derhos det ønskelige i, at hver af de Stater, der deltager i Overenskomsten, holder sig i nøjst mulig Kontakt med de andre kontraherende Stater i alle de Forhold paa den økonomiske Politiks Omraade, som kan forventes at ville interessere et eller flere af disse Lande, og man foreslog, at der blev givet et positivt Udtryk for denne Tanke f. Eks. i en Protokol af følgende Ordlyd:

»De Stater, der har undertegnet nærværende Konvention, er enige om at støtte og fremme Bestræbelserne for gennem internationale Aftaler at skabe friere Omsætningsforhold end de nuværende. Med dette Formaal for Øje og til Varetageelse af fælles Interesser er det deres Hensigt at fortsætte det i Sommeren 1930 paabegyndte Samarbejde paa det handelspolitiske Omraade, saaledes at de træder i Føling med hinanden, naar Opgaver af fælles Interesse foreligger, f. Eks. naar Lande udenfor de kontraherende Parters Kreds iværksætter Toldforhøjelser, som maa antages at skade de kontraherende Parters Interesser.«

Efter at de andre Landes Regeringer, derunder ogsaa den belgiske, var fremkommet med Svar paa nævnte Udkast, som de i Hovedtrækkene kunde godkende, indbød den norske Regering Danmark, den belgisk-luxembourgiske økonomiske Union, Nederlandene og Sverige til at sende Delegerede til en Konference, der skulde finde Sted i Oslo i Midten af December Maaned f. A., med det Formaal at søge opnaaet Enighed om en endelig Formulering af den paagældende Overenskomst. Dette Møde fandt Sted i Dagen fra den 18.—22. December f. A. og resulterede i, at de Delegerede sidstnævnte Dag undertegnede den som Bilag 1 optrykte Konvention mellem Danmark, den belgisk-luxembourgiske økonomiske Union, Nederlandene, Norge og Sverige om økonomisk Tilnærmelse.

Konventionens enkelte Bestemmelser gaar ud paa følgende:

Præambelen. Det udtales heri, at det er de kontraherende Staters Ønske at virkeliggøre de Principer, der ligger til Grund for Folkeforbundets økonomiske Aktion, og i størst mulig Grad at respektere hinandens Interesser.

Artikel I. De kontraherende Parter forpligter sig ved denne Artikel til ikke at forhøje deres Toldsatser eller indføre nye Toldsatser uden at underrette de andre Parter derom mindst 15 Dage før de paagældende Foranstaltningers Ikraftsættelse. Er Meddelelsen ikke afgivet mindst 20 Dage forinden Ikraftsættelsen, skal den ske telegrafisk. Den Part, der agter at iværksætte de paagældende Foranstaltninger, kan forlange, at Meddelelsen behandles fortroligt.

Artikel II bestemmer, at saafremt en af Parterne, efter at have modtaget Meddelelse som nævnt i Art. I., mener, at de paatænkte Foranstaltninger vil kunne skade den, skal den i de paafølgende 10 Dage kunne foreslaa saadanne Ændringer, som den anser egnede til Beskyttelse af sine Interesser. Dette er dog ikke ensbetydende med, at der ikke efter Udløbet af de 10 Dage kan fremsættes Ændringsforslag. Man var paa Mødet fra alle Sider enige om, at saadanne Forslag skal kunne fremsættes i hele den Maaned, der forløber mellem den første Meddelelse og Ikraftsættelsen, naar blot det paagældende Lands Regering inden Udløbet af nævnte 10 Dage er blevet underrettet om, at Ændringsforslag agtes fremsat.

Artikel III. Det bestemmes heri, at saafremt den Part, der paatænker at iværksætte de paagældende Foranstaltninger, efter en indgaaende Undersøgelse ikke kan antage de fremsatte Ændringsforslag, skal den uden yderligere Formaliteter have Ret til at iværksætte Foranstaltningerne en Maaned efter den Dag, paa hvilken den i Art. I omhandlede Meddelelse fandt Sted. Den bør dog samme Dag underrette de andre Parter telegrafisk om Iværksættelsen.

Artikel IV. Saafremt de paagældende Foranstaltninger saaledes træder i Kraft, skal den Part, der føler sig skadet, have Ret til, i Løbet af den Maaned, som følger efter Foranstaltningernes Ikraftsættelse, at opsigte Konventionen med et telegrafisk Varsel paa 15 Dage, enten alene overfor den Part, der har iværksat de paagældende Foranstaltninger, eller overfor alle de kontra-